

Жив-був пес: Сірко та Загублене теля (казка)

Брати Деменки

Жив у селі пес на ім'я Сірко. Він був молодим, спритним і вірним своєму господарю. Всі в селі знали його як надійного сторожа та вірного друга. Він любив бігати по селу, гратися з дітьми, але ніколи не забував про свій головний обов'язок – доглядати за господарством.

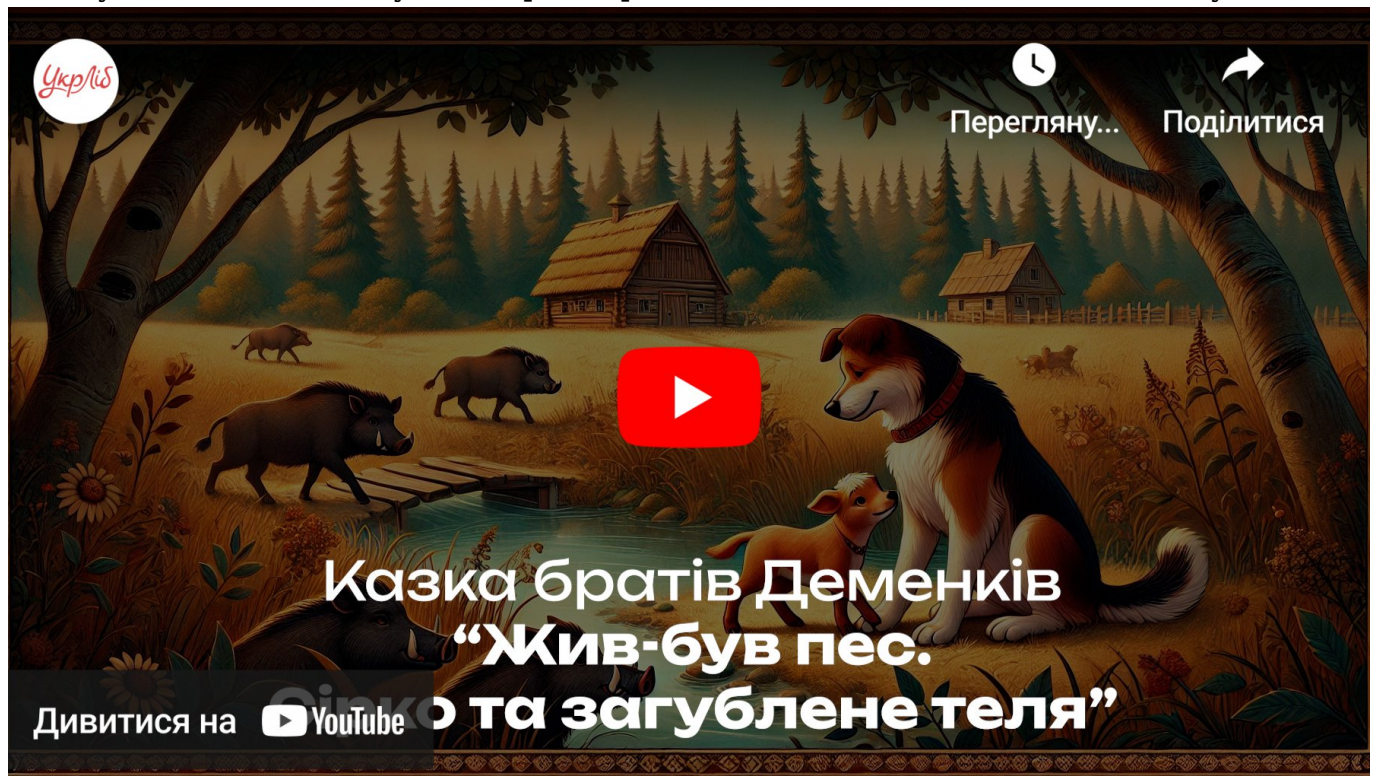
Одного дня в селі стався неприємний випадок. Маленьке телятко, яке належало господарю Сірка, вибігло з хліву та пропало. Ніхто не міг сказати, куди воно поділося. Господар довго шукав теля, кликав, але марно. Тоді він глянув на свого вірного пса й сказав:

— Сірко, допоможи мені знайти теля! Без нього нам буде важко!

Пес одразу взявся за пошуки. Він уважно обнюхав подвір'я, сліди біля воріт, а потім помчав у поле. Його гострий нюх підказував напрямком. Незабаром він уловив знайомий запах і впевнено рушив до лісу. Йшов усе далі й далі, поки не почув слабке мукання.

Сірко прискорився й нарешті побачив теля біля річки. Дикі кабани оточили його, погрожуючи своїми гострими іклами, та не давали можливості поворухнутися. Перелякане, телятко стояло та не знало, що робити.

Сірко зрозумів, що треба діяти швидко. Він голосно загавкав, почав стрибати навколо, привертаючи до себе увагу. Кабани розгубилися, але один із них спробував наблизитися до Сірка. Той загарчав і виставив лапи вперед, ніби готувався до стрибка. Це змусило кабанів відступити. Врешті-решт, вони здалися й втекли вглиб лісу.

Сірко одразу підбіг до теляти і, заспокоюючи, лизнув йому мордочку. Потім, лагідно підштовхуючи носом, повів назад до села. Дорогою вони підійшли до містка через річку. Теля зупинилося, бо боялося висоти. Сірко тихенько загавкав, ніби переконував, що все буде добре. Нарешті малюк наважився зробити перший крок, і вони разом перейшли через місток.

Як тільки теля впізнало рідну стежку, весело замукало й побігло додому. Господар, побачивши його, не міг натішитися. Він пригорнув Сірка й радісно сказав:

— Молодець, друже! Без тебе ми б не впорались!

Діти, які гралися неподалік, підбігли до Сірка, почали гладити його та радіти разом з дорослими. З того дня пес ще уважніше стежив за господарством та завжди допомагав знайти загублене.